

Stedet for at han skulde have havt 3,555 Kr., hvis han var bleven affædiget og faaet Pension efter Pensionslovens § 1. Man kan saaledes gaa dem igjennem en for en, alle disse 12 forskjellige Love, og man vil finde, at der i dette Tilfælde, her omhandles, foreligger en mildere Forseelse end i noget-somhelst af de andre. Naar man nu spørger om, hvorledes har Thinget, hvorledes har Rigsdagen da stillet sig ved disse tidligere Tilfælde, viser det sig, at i 6 Tilfælde har man vedtaget Pensionen, saaledes som den er foreslaaet fra Regjeringens Side, og i 6 Tilfælde har man nedjat den. Der foreligger altsaa ikke nogen-somhelst Pragis i den Retning; man er ikke gaaet ud fra Andet, end at man i hvert foreliggende Tilfælde har skjønnat, hvad der kunde være passende. Læser man Gjennemsnitsberegningen for disse 12 Tilfælde, finder man, at Regjeringens Forslag ere gaaede ud paa at give 76 pCt. af, hvad der vilde have tilkommet de Paagjældende, hvis de vare blevne pensionerede efter Pensionslovens § 1, og Lovene udvise, at der er givet 67 pCt., men der er nogen Forskjel paa militære og civile Embedsmænd. De militære have faaet 63 pCt. af den Pension, der vilde have tilkommet dem; de civile 71 pCt. Naar man nu ser paa det foreliggende Tilfælde, er det, som Ministeren har foreslaaet, og som Flertallet har tiltraadt, 73 pCt., medens Mindretallet foreslaar 66 pCt. Flertallet er altsaa i Overensstemmelse med det Gjennemsnitsbeløb, man har givet de civile Embedsmænd, hvorimod Mindretallet gaar ikke saa lidt derunder, og da her foreligger et Tilfælde, som er mildere end noget af de andre, har Flertallet ment at have Grund til at stille sig, som det gjør. Jeg kan derfor heller ikke Andet end paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale, at man vedtager Forslaget, saaledes som det foreligger fra Regjeringens Side med de 2,200 Kr.

Bluhme: Jeg vil kun overfor den høitærede Finanzminister tillade mig at bemærke, at de paagjældende Fuldmægtige eller Kontorbetjente ikke ere Folk, som ere ansatte af Staten, og som skulle have et vist Beløb af Kontorholdsgodtgjørelsen. Det er privat ansatte Folk, som paa Kontoret udføre det Arbejde, som vedkommende Embedsmand sætter dem til, og de kunne affædiges af vedkommende Embedsmand, hvilket Dieblit han vil. Naar han altsaa lønner dem med det fulde Beløb, som hører til, for at den bevilgede Kontorholdsgodtgjørelse kan blive forbrugt, mener jeg, han har opfyldt sin Forpligtelse i saa Henseende. Derjom Fuld-

mægtigene eller Kontorbetjentene, enkelte eller flere af Kontorpersonalet, vare ansatte af Staten, saaledes som det er Hensigten at gjøre f. Ex. i den nye Lov for Postvæsenets Vedkommende, er det en Selvsølge, at saa kan det ikke siges: jeg har havt saa Meget i i Løn og desuden privat fortjent saa og saa Meget, thi saa skal han give det fulde Beløb, men den Mand, der privat antager Folk, han har Lov til at tage Pengene, af hvilken Summe han vil, og betale dermed. Det kan jeg ikke se, er noget Bevis. Det Beløb, der er bevilget til Kontorhold, er betalt fuldt ud, af hvilken Summe Pengene saa ere tagne. Naar den høitærede Minister siger, at den Paagjældende kan gaa til Domstolene, saa er det jo dog virkelig en mislig Sag for en Mand, naar han selv erkjender, at han har begaaet en Feil. Han vil naturligtvis vanskeligt kunde vinde for Domstolene, saaledes at han kan faae fuld Pension. Hvis han kunde gaa til Domstolene med Sikkerhed for, at der ikke blev taget Hensyn til den Feil, han har begaaet ved at gjøre feil Indstilling, men kun til, hvorvidt han har besvæget Statskassen eller ikke brugt flere Penge, end han havde Lov til, tror jeg, at han vilde absolut vinde for Domstolene. Jeg tvivler om, at Høiesteret vilde dømme ham for Besvigelse, fordi han har taget Pengene af een Summe i Stedet for af en anden, fordi han har betalt Folk, der vare i hans private Tjeneste, for det Arbejde, der skal udføres paa hans Kontor.

Ordføreren (N. Sørensen): Det ærede Medlem fra Søbjerg (Bluhme) taler jo kjont undskyldende om affædiget Soldkasserer Freieslebens Misligheder. Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind paa disse Undskyldningsgrunde. Naar det ærede Medlem stadigt siger, at Freiesleben ikke har puttet en Ore i sin Lomme o. s. v., saa er jo den Sag omtalt af Finanzministeren, men jeg skal kun sige, at derom er der i Virkeligheden mindre Tale; men Hovedsagen er den, at Soldkasserer Freiesleben har til Ministeriet indsendt urigtige Indberetninger om de Kontorholdsudgifter, som han i Aarets Løb har havt, og det maa, som jeg sagde, være en Embedsmands Pligt, naar han giver sine officielle Indberetninger til Ministeriet, Indberetninger, der skulle lægges til Grund for Udarbejdelsen af Love, saa maa disse Indberetninger fuldt ud være korrekte til Punkt og Prikke. Det er det, som jeg haaber, at Rigsdagen vil forlange af Embedsmændene, og at der ikke er en Gæst her til Stede, som vil slaa Noget af paa dette Punkt. Thi at slaa Noget af paa